

Front republicà

La posició nostra — dels republicans autonomistes — en la política general, ha d'ésser una cosa d'un caire precís i els termes en que deu expressar-se correspon exclusivament als organismes directors. La pauta que aquests assenyalin, podrà estar o no d'acord amb la nostra manera d'apreciar les qüestions polítiques, però, quan menys per raons de disciplina, ens toca respectar-los i contribuir a que obtinguin saludable efectivitat.

Altra cosa deu ésser pel que es refereix a les qüestions que afectin particularment a assumptes locals. En aquest aspecte, com a liberals i autonomistes, jamai no renunciarem a la nostra independència, que no pot significar rebel·lió.

La nostra manera de pensar, pel que a Granollers es refereix, ens aconsella de propulsar la forma de garantir fermament la política republicana dintre els organismes representatius, i la posició i la història dels matissos que aquí actuen, ens imposen, demés treballar tot quant ens sigui possible per a aconseguir l'imperi d'una política liberal esquerrana. Per pur patriotisme i a honor a la franquesa i noblesa de la política, no podem oblidar el què aquí són i representen les organitzacions de dreta.

Per altra part, les millores morals i materials que Granollers reclama, solament poden trobar apoi entusiasta en la política que al·ludim i per la qual propugnem i en les lluites properes les organitzacions clarament definides imposaran als elements dirigents la ponderació deguda, ja que de cap manera dintre dels nostres medis ens deixarem influenciar per sectarismes que ara i sempre deuen estar renyits amb les doctrines democràtiques.

Que consti ben clar que, lliures

de pretensions, que la nostra modestia allunya, no hem vingut a les activitats de la vida política per a pertorbar la marxa normal de les coses. Respectem la situació actual com una demostració de la voluntat popular, i, tal com des d'un principi hem pregonat, volem mirar lluny i enlaire, contribuïnt, si ens és possible, a situar dintre de casa nostra les lluites polítiques en el pla que la dignitat de Granollers i la seva importància reclamen.

Amb la precedent declaració, sortim noblement al pas de certes suggerències que s'ens han dirigit i amb la franca declaració de fraternitat republicana que exposem, prometem esforçar-nos, des d'aquestes modestes planes i des de tots els terrenys, per procurar influenciar els nostres correligionaris, amics i simpatitzants en aquest sentit, perquè creiem honradament que si les coses marxessin d'aquesta manera garantitzaríem el brillant esdevenidor de la nostra ciutat dintre el respecte integral a les diverses manifestacions i matissos de les activitats polítiques.

Fem constar, per últim, que no devem oblidar, si hem d'ésser imparcials, que les més fermes organitzacions polítiques que a casa nostra han tingut la responsabilitat del governament del poble, han vingut tenint constantment i en totes les circumstàncies un caire liberal i democràtic ben marcats.

Sense abandonar les elementals regles de l'harmonia, tinguem present que la diversitat de colors entonen el conjunt. Conjunt que no pot tenir més idea ni altra intenció que l'imperi d'una democràcia respectuosa dintre un sa i abnegat patriotisme.

ANUNCIEU A TERRA VALLESANA

Un cas insòlit

Varis veïns del carrer de Pi i Margall ens assabenten del que passa en la casa número 8 de l'esmentat carrer.

Marit i muller amb fills. El marit treballa quan té feina; la muller casi sempre borratxa; els fills, bruts, estripats, plens de misèria.

Aquella llar desgraciada és un infern de crits i blasfèmies; un focus de misèria i de brutícia i un fogar d'instrucció anti moral i pernicioso per aquells tendres plançons fills del matrimoni.

Home i dona a totes hores es peguen i es maltracten. Les paraules més groixudes són el vocabulari corrent, que continuament fereixen els oïrs d'aquelles innocents criatures, que, arraulides en un recó amb la por al cor i l'espant a la cara, esperen cada dia i a cada moment el desenllaç final d'una tragèdia imminent.

Es un cas en que convè intervenir-hi per deure moral i d'humanitat envers aquelles criatures innocents.

Quiscun dia, si no s'hi posa remei, haurem de lamentar un fatal desenllaç, que cal prevenir.

Ens dirigim a les autoritats i a les Juntes de Beneficència locals per què, assabentats del cas, conjuntament o per separat, facin quelcom en profit d'aquells infants.

No és just ni és humà permetre que aquelles criatures visquin patint tota classe de privacions en aquella llar desolada i infinitament desgraciada.

Nosaltres, de moment, ja havem complert amb el nostre deure.

RESERVAT

per la

Casa

Xuclà

El traspàs dels serveis d'ordre públic a la Generalitat

Des de fa uns dies es tema obligat, en totes les converses, l'assumpte del traspàs dels serveis d'ordre públic a la Generalitat.

La continuada repetició d'atemptats i atracaments, que decidí al Consell de la Generalitat a desplaçar a Madrid els senyors Pi i Sunyer i Selves, l'estranya situació creada pels conflictes del camp i darrerament les sensacionals declaracions d'una destacada personalitat de les joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya, evidencien clarament la necessitat inel·ludible de resoldre aquest important afer.

Fugint dels apassionaments polítics i socials provocats en els diversos estaments de Catalunya, i pensant solament en el bé de la nostra terra, direm que l'normal situació que perdura arreu dels pobles i d'una manera molt accentuada a Barcelona, deu acabar-se.

Es un problema de vida o mort.

La tranquil·litat dels ciutadans, el lliure exercici del comerç i de la indústria i el dret al treball, no poden ésser patrimoni de ningú que no siguin els legisladors o autoritats; i el bon ús d'aquest patrimoni deu consistir, per part dels primers, a procurar per Catalunya aquelles lleis, justes i meditàdes, que situïn en un pla d'igualtat els drets i deures dels diversos estaments que són base de les activitats socials i per les segones, fent complir, i millor dit, imposant —que per això són autoritats— el compliment d'aquelles lleis fruit de la voluntat d'aquells legisladors que el poble va designar amb llurs sufragis.

Es ben cert que aquesta doctrina no és tan fàcil seguir-la en aquests moments plens de confusió i d'interinitat, però la pau de la nostra terra, i en especial la de Barcelona, refusa la subsistència d'aquesta anormalitat, abastament llarga, i reclama la resolució d'aquest problema vital.

El traspàs de tots els serveis a la Generalitat deu procurar fer-se amb la major rapidesa possible —ens fem el càrrec de que en alguns no és cosa tan fàcil com sembla— però en el cas concret dels serveis d'ordre públic, no poden ni deuen haver-hi més dilacions.

Els homes de la Generalitat ens diuen diàriament que quan aquest organisme disposi d'aquells serveis s'acabarà ràpidament aquesta tràgica disbauxa.

Per damunt del pessimisme d'alguns, nosaltres creiem fermament que als nostres governants, més que a ningú, interessa imposar la pau a la nostra terra. Fet el traspàs dels serveis d'ordre públic a la Generalitat, podrem acusar els culpables dels desordres que puguin produir-se; avui, no ens atrevim a fer-ho

Paisatges granollerins

Un jorn, un estol de joves humoristes, aimants de la barrila, en una oficina pública que pomposament ostentava el títol d' "Oficina de Reposo", s'els acudí substituir una lletra perquè digués "Oficina de Reposo". Així ho feren i no cal dir com fou celebrada per tothom la gesta dels entremaliats joves.

Avui la mateixa oficina no ostenta cap títol, però continua essent l' "Oficina de Reposo" d'uns empleats municipals que allí reposen i discuteixen els més diversos assumptes, tots d'interès per l'humanitat.

D'aquests empleats n'hi ha un, que és el permanent en la oficina, ja que els altres sols van a fer-hi tertúlia, que de seguir treballant tant, prompte arribarà a fer cent quilos de pes, amb perill de perdre la salut i sa preciosa vida.

Aquest empleat municipal, representant del comerç i no sabem què més, és un entusiasta de la política camillista, i és natural, ell és agraït. El Sr. Cunillera, el va treure perquè creia que no era compatible que un empleat municipal fos el representant d'una casa d'olis, que perjudica no poc el comerç detallista de la ciutat, i el senyor Camillo, creient, com sempre, que tenia de fer el contrari dels seus antecessors, i també per a protegir els seus amics, el reposà en el càrrec.

L'esmentat empleat, quan encara no veia la possibilitat de que els del seu partit assolissin el comandament de la ciutat nostrada, amb la justa indignació ocasionada per cessantia forçosa, clamava contra aquesta oficina, dient que era un focus indigne i que calia calar-hi foc.

Poc podia pensar-se el qui així parlava, que aquell focus indigne havia d'ésser ocupat per ell. No es pot dir mai d'aquesta aigua no beurè.

L'oficina, molt ben emplaçada en el centre de la ciutat, reuneix excel·lents condicions per a rebre visites completament alienes a la finalitat per la qual fou creada, per a contemplar la desfílada de gent desocupada i per pendre la fresca que passa pels dos portals.

No hi veureu només que desvaçats, i quan el funcionari municipal està sol, el trobareu, o llegint la premsa diària o endormiscat amb les cames dalt de la taula.

Quiscuna vegada deixa un seu fill a l'oficina, i ell, amb la premsa que el caracteritza, es dedica a visitar clients per a oferir-los la seva extensa i variada mercaderia.

La representació més important és la de l'oli, ja que n'és representant i dipositari. El repartiment a domicili diu que és de gran utilitat pública, i més per a ell. No tant, però per als pobres comerciants que tot i que paguen la seva contribució màxima, tenen de contemplar com els forasters els prenen el negoci.

A l'objecte de facilitar la seva tasca comercial, demanem respectuosament al nostre Ajuntament que es serveixi acordar concedir a l'esmentat funcionari les vacances d'istiu que té tan merescudes.

Anuncieu a Terra Vallesana

per això que abans havem indicat, per aquella interinitat que reporta la insol·lència de les nostres autoritats.

Per Catalunya i pels catalans demanem l'immediat traspàs dels serveis d'ordre públic a la Generalitat.

Comentaris

El regidor senyor Bofill confon les Termòpiles

Havem de confessar que no coneixiem poc ni mica les condicions especials del senyor Bofill que haguessin pogut aconsellar la seva inclusió a la candidatura per a regidors en les darreres eleccions municipals. Era per nosaltres —com continua essent-ho— un senyor respectable, però quasi bé desconegut.

Ara, en la sessió celebrada el dia 4 del corrent, se'ns va destapar fent gala d'unes precioses dots de comprensió i serenitat com mai no havíem sospitat.

No vàrem poder assistir a aquella sessió. Ens ho ha contat un testimoni presencial. Més, si això no fos prou, per les dades que ens han facilitat a l'Ajuntament, veiem que va ésser pres el següent acord:

«Fer constar en acta la protesta del senyor Bofill per un solt que publicava un periòdic local en el què es deia que l'Ajuntament dona una migrada subvenció a l'Escola de Música.»

Nosaltres, que havíem de creure'ns que el senyor Bofill sabia de llegir i constant-nos que aquest mateix senyor ha manifestat posteriorment que en fer la seva protesta al·ludia directament la nostra publicació, devem dir-li que confon les Termòpiles.

D'on ho ha tret que TERRA VALLESANA hagi dit que l'Ajuntament dona una migrada subvenció a l'Escola de Música?

TERRA VALLESANA el què va dir, en el número del dia 24 de juny, és el següent:

«Si creu (l'Ajuntament) com nosaltres, necessària la seva actuació, (referint-nos a l'Escola) els direm que no n'hi ha prou en concedir una subvenció a l'Escola.»

On veu, el senyor Bofill, que critiquessim la migrada subvenció?

El que criticàvem i critiquem, és el poc interès demostrat per l'Ajuntament desertant en l'acte dels exàmens, produïnt amb tal procedir un lamentable desaire als mestres i alumnes. I naturalment que, en dir això, féiem excepció de vostè precisament, que per cert creïem que la falta de companyerisme dels seus amics del consistori l'hauria disgustat.

...Res, senyor Bofill. Calma, llegir bé, enfadarse a l'hora i no confondre les termòpiles.

El senyor Busquets i el senyor Tapias

Hem anat a visitar el senyor Josep Tapias i Canal, tan directament al·ludit pel senyor Busquets en la sessió del dia 13 del corrent, en ocasió de procedir-se a la reorganització del Patronat de l'Escola Municipal de Música.

Nosaltres, que no ens hi va ni ens hi ve en aquest estrany joc de noms, ens limitem a publicar la contesta donada pel nostre amic a les declaracions del senyor Busquets:

«Es absolutament fals que jo digués al senyor Busquets allò que va declarar a la sessió; tant és així, que amb el senyor Busquets ni en una taula de la Fonda de Europa ni enlloc, havem parlat mai de l'Escola Municipal de Música.»

...Això, també trobem que està bé.

Planys

Fa molt de temps que hom pot contemplar l'estat de deixadesa en que està el carrer de Josep Umbert, tros des del pont de la via fèrrea fins el seu acabament.

La Comissió de Foment del nostre digne Ajuntament deu ocupar-se'n. No els sembla que això ja dura massa?

Fa un segle que s'arrencaren les voreres, sense que mai més ningú no s'hagi recordat del seu arranjament definitiu.

Els veïns de l'esmentat carrer són ciutadans granollerins; això vol dir que contribueixen amb els seus pagaments com els altres ciutadans, i no és just que si l'Ajuntament, per als seus fins d'urbanització, féu arrencar les voreres, no s'hagin construït de nou.

Ens sembla més interessant i positiva l'urbanització de la via pública que l'arranjament del saló de recepcions de l'Ajuntament.

No li sembla així també al senyor Alcalde?

Ens enterem que en unes cases en construcció en el carrer d'En Joan Montañà, casi cada dia apareixen enderrocats trossos de paret que ocasionen grans perjudicis al seu propietari.

Cridem l'atenció al cap de policia, senyor Lope, perquè ordeni una estreta vigilància en aquells llocs a fi d'evitar que continuï l'actuació d'individus que demostren una incivilitat poc corrent i es diverteixen perjudicant el pròxim.

Hem vist que aquesta setmana han estat regats els arbres de la plaça Maluquer. Pobrets, ja era hora!

Senyor Camillo: heu vist l'arbrat que embelleix el carrer d'En Joan Montañà, que s'està morint de sed?

Desitjariem que us dignéssiu donar un passeig per l'esmentat carrer per a assabentar-vos de si realment és convenient i si mereixen ésser regats abundantament aquells pobrets arbres.

Es un deure de caritat «donar beure al qui té sed».

Fa molt de temps que de la riera es vénen treient moltes centes carretades de sorra i gravilla sense que l'Ajuntament s'hagi preocupat de senyalar unes fites per a limitar en un radi convenient la seva extracció.

¿No creu l'Alcaldia que fóra precis que, almenys en el tros comprès entre els dos ponts, fos canalitzada la riera, cosa que farien els mateixos que tenen necessitat de la sorra i la gravilla?

Nosaltres creiem que costaria molt poc fer-se així i en dies de forta rierada s'evitaria que l'aigua s'emportés aquells horts gemats que tantes suors costen als seus humils propietaris.

Els robatoris en nostra ciutat sembla que s'han posat a l'ordre del dia.

Diàriament sentireu a dir que han robat o intentat robar en quiscun lloc.

Ignorem si el servei de vigilància ha pogut pendre els autors de tantes malifetes.

Tant si és així, com no, creiem, senyor Camillo, que deveu donar ordres severíssimes al nostre organisme policíac perquè actuï enèrgicament i vigili escrupulosament; sols així

podreu retornar la confiança als ciutadans, que fa molts dies viuen amb l'ai al cor, i puguin lliurar-se confiats a descansar de la lluita per la vida.

Si no ens titllessiu de pretenciosos, ens atreviríem a donar-vos un consell: Eviteu la mendicitat de tota gent forastera, que aquesta és una verdadera plaga per als granollerins i potser evitaríeu molts robatoris, per no dir tots.

Aquest és el nostre humil parer.

En el carrer del Rec, entre el blanqueig de la casa Soler i la central de l'Energia Elèctrica de Catalunya, hi ha una claveguera descoberta que en aquests dies de calor pud d'una manera alarmant per la salut i higiene públiques.

No us sembla, senyor Camillo, que la Comissió de Foment podria estudiar i dictaminar la manera de construir una conducció que no és renyida amb l'higiene?

Vós teniu la paraula.

ESPECTACLES (1)

Cinema Casino

Hom pot haver observat que en el Cinema del Casino es projecten una selecció de films escollits que demostren el bon gust i refinament artístic de l'encarregat de la programació.

El públic, que s'ha donat compte d'això, casi sempre omplena la famosa sala, desitjós de fruir les obres d'art més exquisit.

Per avui i demà ens ofereix una magnífica producció inspirada en un episodi real de l'espiatge rus.

Aquest film es titula «Amor por obediencia» i és l'obra culminant de Richard Boleslavski.

El seu protagonista, Ivan Lebedeff, és un actor que vesteix l'uniforme d'oficial amb una propietat que no té precedents, originari sens dubte de que, fent el paper de Capità Orloff, no pot oblidarse de que abans d'ésser artista de cinema ha estat oficial dels exèrcits del zar.

Genevieve Tovin és una actriu plena de feminitat que ens fa recordar aquells temps en que les dones eren principalment i únicament dones.

Betty Compson, la genial actriu que tothom ja coneix, fa un paper secundari i una vegada més demostra el seu art inimitable.

No cal dir que amb aquests artistes actuen altres que arrodoneixen el conjunt i vesteixen notablement el film.

«Amor por obediencia» és un document històric ple d'emoció i d'interès, que els veraders aficionats en serveran un gran record.

(1) En aquesta secció sols s'hi publicaran les ressenyes dels espectacles als quals ens hagin invitat prèviament.

ACADEMIA MILITAR

Profesor Oficial d'Infanteria

Josep Diez Martin

Carrer Josep Umbert, 96

Representant: **ALFONS ROCA** i **SENDRA**

Carrer Joan Montanyà, 97

Informes gratuïts **GRANOLLERS**

Vària

Havem tingut el gust de visitar l'exposició de treballs escolars a l'Acadèmia Granollers, que dirigeix l'il·lustrat professor i bon amic nostre, En Manuel Masjoan.

Aquesta exposició, exclusivament de treballs efectuats per alumnes de primera ensenyança, és interessantíssima i digne d'elogi, per l'acurada presentació dels treballs, com pel seu contingut educatiu.

Felicitem el professorat de l'Acadèmia Granollers i en particular el seu incansable i entusiasta director.

La pedra indicadora del quilòmetre 28 de la carretera de Barcelona a Ribes, col·locada al mig de la vorera del carrer del Doctor Robert, ha estat treta, havent-se substituït per una placa, escrita en castellà, col·locada en la façana de la Indústria del Moble.

Nosaltres, que fórem dels primers en protestar de la seva col·locació en lloc tan poc adient, avui, treta la nosa, felicitem, com se mereix, el qui hagi ordenat retirar la pedra indicadora.

Ha mort, després de llarga malaltia, el nostre bon amic i conveí Eu Jaume Pagès, industrial conegudíssim de tothom per En Jaumet del Lladoner.

El seu enterrament fou una important manifestació de dol, en la qual es palesaren la simpatia i bones amistats que hom sentia pel difunt.

Reposi en pau l'amic i rebin els seus familiars l'expressió de la nostra condolença més sincera.

Diumenge passat, en l'Hospital i Asil de nostra ciutat es celebraren grans festes religioses i populars a honor de nostra Dona del Carme.

Un gran castell de focs d'artifici i la cobla Vilaró, que desgranà un escollit programa de sardanes, foren el clou de la festa.

Al redós de les parets hospitalàries d'aquella santa casa es congregà una gran gentada, que, amb crits d'admiració, seguien la trajectòria dels voladors, l'alegre espeternejar de les rodes i l'alçament de globus, i al so de la cobla puntejà amb dalit la nostra dansa.

Tot respirava alegria, fins en els malalts i vellets hospitalitzats en el benèfic establiment, que miraven pels finestrals i mostraven son rostre somrient, ple de felicitat. L'habitudo a la soletat i al silenci, contrastava amb tanta alegria en un sol jorn i no els entristia, sino que els comunicava als ulls una viva lluosor de joia i satisfacció.

Fou una gaia festa; en els llocs de tristesa i dolor, un dia de festa amb llum, flors i música, és una almòina d'alegria que els hospitalitzats saben agrair en el transcurs de la seva vida, que va a la posta.

Divendres passat, dia 14, en el Centre Republicà Radical es celebrà una reunió de tots els socis per a acordar si es celebraria amb festeigs la vinent festa major.

El criteri de la general, fou de celebrar-la esplèndidament.

S'acordà una quota extraordinària de deu pessetes per als socis.

L'Ajuntament

Sessió del dia 4 juliol

Sota la presidència del senyor Alcalde, En Esteve Camillo i Mustarós, es celebrà el dia 4 de juliol, sessió ordinària de primera convocatòria. Hi assistiren els regidors senyors Busquets, Gual, Valls, Cladellas, Montañà, Tió, Bofill, Pagès i Tardà.

S'adoptaren, entre altres, els següents acords:

Aprovar l'acta de la sessió darrerament celebrada.

Es llegeix un escrit de l'Associació de Cadadors, en el qual es donen les gràcies a l'Ajuntament pel premi atorgat en el Concurs de tir de colom.

Altres escrits del Patronat de l'Escola de Música donant compte dels exàmens darrerament celebrats.

Aprovar, a proposta del senyor Bofill, felicitar el Director de l'Escola de Música per l'èxit dels dits exàmens.

Aprovar que consti en acta la protesta del senyor Bofill per un solt que publicava un periòdic local, en el qual es deia que l'Ajuntament dona una migrada subvenció a l'Escola de Música.

Es dona compte de la circular del Ministeri d'Instrucció Pública, recordant a l'Ajuntament les obligacions que té envers la primera ensenyança.

S'acorda invitar tots els propietaris d'edificis de la ciutat perquè facin oferta a l'Ajuntament dels que creguin que reuneixin condicions per a ésser destinats a escoles.

S'acorda ratificar l'acord de l'any 1931 pel qual s'oferia a l'Estat edifici i una subvenció de 25.000 pessetes per a la creació d'un Institut i a més la organització actual del Col·legi municipal.

S'acorda informar favorablement la instància que ha estat presentada pel professorat actual del Col·legi de Segona Ensenyança, dirigida al Ministeri d'Instrucció Pública, demanant que siguin destinats a l'Institut que es creï en aquesta ciutat, condicionant-la, naturalment, al fet de que el mateix professorat s'hagi posat en condicions legals per a poder continuar.

S'aprova l'adquisició per a l'Escorxador

d'un estoig de dissecció, una pantalla i una làmpara de recanvi per al triniscopi i a més disposar que per la brigada municipal es facin unes petites obres a l'Escorxador.

Aprovar varis permisos d'obres.

S'aprova l'extracte de comptes corresponents al primer trimestre, que dona un resultat de 207.674'57 pessetes ingressades i 162.511'82 pagades, amb un sobrant de 45 mil 162 75 pessetes per al segon trimestre.

S'acorda adquirir un exemplar del volum que l'Agrupació Excursionista ha editat, «Arqueologia de Granollers», i que la Comissió d'Hisenda estudiï la possibilitat de comprar-ne d'altres.

S'acorda fer públic que són francs d'arbitris municipals les obres de neteja i embelliment de façanes que es facin, fins a la festa major.

S'acorda que cessi el Patronat de l'Escola de Música actual, i que en la sessió propera sigui nomenat el nou Patronat, format per cinc vocals.

S'acorda pagar per gratificació consignada en pressupost i que no es féu efectiva, a dos auxiliars de Solfeig de l'Escola de Música. El senyor Bofill ha d'enviar la comunicació corresponent a Intervenció per a acreditar els professors a què es refereix.

Sessió del dia 13 de juliol

Sota la presidència del senyor Alcalde, En Esteve Camillo i Mustarós i amb l'assistència dels senyors Busquets, Gual, Pagès, Montañà, Tió i Bofill, es celebrà en aquest dia sessió ordinària de segona convocatòria.

S'aprova l'acta de la sessió darrerament celebrada, de la qual no en copsem ni una paraula; ens en priva el brogit d'un ventilador instal·lat de nou a la sala de sessions. La presidència, que es dona compte de que la marxa del ventilador és un obstacle per l'oïda de la poca concurrència, fa parar-lo pel regidor senyor Gual. Respirem, però poc hi havem guanyat, ja que la veu del secretari senyor Roura, qui està d'esquena a nosaltres, amb prou feines arriba al públic. Ategem-hi que aquest funcionari llegeix a una velocitat de seixanta per hora, i així compendreu que posant-hi els cinc sentits, no podem enterar-nos del què ha llegit.

Escoltant molt atentament i preguntant al veí, hem pogut saber que s'han llegit:

Una comunicació de l'Orfeó Granollerí condolent-se de l'equívoc involuntari en que ha incorregut en una comunicació tramesa a l'Ajuntament, demanant que fos nomenat el senyor Taverner, soci d'aquella entitat, delegat de la Corporació Municipal en la seva excursió artística a Saragossa, per ignorar, el qui signava aquella, que entre els elements que componen l'Ajuntament hi ha també altres socis de l'Orfeó demés del senyor Taverner.

Altra comunicació de La Unió Liberal donant les gràcies per la subvenció per al soste-

CORRETGES

VICTORI

No s'estiren.

No necessita grasses de cop mena.

Poden treballar amb aigua

Garantia absoluta

Accessoris per a transmissions de tota classe
Perretereria A. Guinart Rocabert-Granollers

Carrer Alfons IV, 29 : Telèfon 222

niment de la seva escola, de la quantitat de mil pessetes.

Queda constituïda la comissió de festeigs per a la propera festa major, amb els regidors senyors Gual, Tió, Pagès, Taverner i Pineda.

Es llegeix una comunicació del Foment de la Sardana demanant una subvenció per a la celebració d'un concurs de sardanistes en la festa major d'enguany.

S'acorda que passi a la comissió d'Hisenda perquè dictami.

S'acorda concedir varis permisos d'obres.

Es llegeix un dictamen de la Comissió d'Hisenda per a l'adquisició de plaques per a la rotulació de carrers, deixant-se sobre la taula per la seva aprovació en la pròxima sessió.

El senyor Montañà demana que l'automòbil de regatges passi per tots els carrers, i que quan regui, vagi més a poc a poc a fi de que el regat no pugui assecar-se tan prompte.

El senyor Busquets proposa que, quan menys en aquest temps de calor excessiva, es recullin diàriament les escombraries.

El senyor Montañà demana a la presidència l'opinió que donà l'inspector que envià la Generalitat, dels femers del camí de Canovelles.

El senyor Camillo li respon que, com que aquell senyor seguí la seva ruta cap a Girona, no hi havia temps de saber el dictamen.

El senyor Montañà entén que no és de la competència de la Generalitat aquest afer i que, per tant, deu resoldre l'Ajuntament, cenyint-se estrictament al què va acordar. El no procedir així, fent intervenir en aquest dioxó assumpte a la Generalitat, es demostra, per part de la presidència, la incompetència per a resoldre'l.

El senyor Camillo insisteix que ha de resoldre'l la Generalitat.

El senyor Montañà replica que no i demana que consti en acta la seva protesta per semblant procedir.

El senyor Bofill, com a delegat de l'Ajuntament a l'Escola Municipal de Música, va a llegir els noms que ell enten que deuen formar el Patronat de la mateixa.

El senyor Montañà demana que no es llegeixin els noms fins haver-se'n parlat extensament entre els regidors.

El senyor Bofill enten que com a delegat proposa les persones que deuen integrar el Patronat, i que pot llegir els noms.

El senyor Montañà demana que es suspengui la sessió per a continuar-la per espai de cinc minuts en privat.

Així s'acorda, i els sis espectadors sortim al carrer per a respirar la fresqueta del capvespre.

Passats els cinc minuts, tornem a entrar al saló de sessions.

Es repren la sessió ordinària, i per la dis-

Fàbrica de

Sabons i Lleixiu

EL PINGUINO

EL TRIUNFO

Mora - Ostáriz

Fàbrica: Estació Nord, 39-43

Telèfon 186 R.

Despatx: Carrer de Sastre, 1

Telèfon 186 X.

GRANOLLERS

F·A·R·M·A·C·I·A

Drogueria i Perfumeria

Josep Marimón

Específics i Productes Nacionals
i Estrangers : Articles fotogràfics
de tota mena

Dr. Robert, 12
Telèfon 30

Granollers

Esportives

FUTBOL

Martinenc, 3 - Granollers, 3

La Directiva del Granollers va concertar un partit amistós amb el Martinenc, l'equip que en el passat campionat de promoció va lluir el fanalet roig durant la lluita, quedant propietari del mateix al final de la competició. Això no vol dir que el team de Sant Martí no tingui un bon conjunt i estem completament segurs que si totes les actuacions que varen fer en els últims partits del torneig, les haguessin fet al començament, el Martinenc no es trobaria en el lloc que immerescudament avui es troba.

Un empat a tres gols va ésser el final de l'encontre.

Arbitrà el col·legiat Rafael Faiget, amb molta imparcialitat i sense la més petita protesta del públic ni dels jugadors, cosa molt difícil de veure quan arbitren col·legiats de postín.

Granollers, 3 - Martinenc, 2

En el terreny de joc de Sant Martí i com a revenja del partit que varen jugar en el nostre, es va celebrar aquest encontre el passat diumenge.

Un partit molt disputat, amb jugades vistoses i que els granollerins varen assolir una justíssima victòria.

El nombrós públic que el va veure, fent-se càrrec del joc noble i correcte dels nostres equippers, els va aplaudir amb entusiasme, puix l'encontre, a pesar d'ésser amistós, varen jugar-lo amb el mateix braó que si es tractés d'un partit de campionat. El resultat demostra que la lluita va ésser molt disputada.

En serio i de broma

Ja han començat les obres en el terreny de joc local. Allò no és un camp de futbol, és la caraba sistintificada en forma de trinxera. La demolició ja és feta. Ara, desitjaríem saber com acabarà tot això, car, segons rumors recollits en llocs futbolístics, la junta directiva no té ni una leandra per la reforma i per això tenim por de que l'arreglo duri més que les obres de la Sagrada Família.

En una reunió general que va celebrar el Club, ara farà dos anys, aquell cèlebre secretari galestic, en proposar la candidatura d'En Mauri, com vegés que hi havia una miqueta de maror per la seva acceptació (en Rayon, en Gendra i en Xicota, tenen la paraula), l'esmentat senyor els va engegar un parlament oratori dient que el càrrec de president d'un club de futbol sols el pot desempnyar un home amb solvència moral i material, disposat a fer de cavall blanc sempre que les exigències del mateix ho necessitin.

La solució és clara: un senyor amb cent mil pafias i el terreny de joc local i les excavacions de Numància es podran parlar de tu, o pels propers partits haurem de demanar presats els estadis de Reus i de Girona, perquè ens deixin jugar quan ens toqui partit a casa.

En Mateu i en Lluch no han firmat encara: el primer, demana més quartos o una col·locació a l'Ajuntament de Granollers (el senyor Bofill té la paraula i en Camillo la solució), i el segon vol que el club li aboní el sou d'un any que el Catalunya (R. I. P.) li va quedar a deure.

OTZET

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Telef. 25 : Granollers

cussió deduïm que els cinc minuts de sessió privada han servit només perquè el públic sortís a respirar, ja que no han pogut posar-se d'acord.

El senyor Montañà proposa que el Patronat sigui ampliat amb dues persones més, essent aquestes el doctor Torrents i En Josep Tapias, vertaders aimants de la música.

El senyor Bofill enten que en el sí del Patronat no deu haver-hi músics de professió, com el senyor Tapias.

El senyor Montañà s'estranya de la contesta, ja que el senyor Fontdevila també ho és. Creu que no deu fer-se distincions entre les persones.

El senyor Bofill fa un elogi del senyor Fontdevila durant la seva actuació en el Patronat.

El senyor Busquets diu que el senyor Tapias li digué, en una taula del cafè de la Fonda d'Europa, que si el feien del Patronat no acceptaria, i, en cas d'acceptar-lo, sols el seu nom fóra una garantia perquè tot anés bé.

Es passa a votació si s'accepta la proposició del senyor Montañà d'ampliar el Patronat amb dos individus més. El resultat de la votació és de cinc vots contra l'ampliació del Patronat, pels dels senyors Montañà i Pagès a favor.

Els noms dels senyors que han estat nomenats per a formar el Patronat de l'Escola Municipal de Música, són els següents: Gilbert Fontdevila i Delfí Sirvent, que ja formaven part del Patronat dissolt i Josep Molins, Miquel Sañé i Magí Torrents.

S'aixeca la sessió a un quart de nou.

Sessió del dia 20 de juliol

Sota la presidència del senyor Alcalde, En Esteve Camillo i Mustarós, dijous es celebrà sessió ordinària de segona convocatòria. Hi assistiren els regidors senyors Busquets, Gual, Pagès, Estrada, Montañà i Tió.

Després d'una petita discussió s'aprova l'acta de la sessió darrerament celebrada.

Es llegeix la sentència del Tribunal Suprem fallant contra l'ex-cap de policia En Josep Gómez.

Es dona compte d'una carta de la casa Portavella, de Barcelona, oferint diversos preus per a l'adquisició de plaques pel servei d'empleats municipals.

S'acorda adquirir les plaques.

S'aproven varis permisos d'obres.

S'acorda adquirir, per a la rotulació de carrers, unes plaques de 40 x 30 i 50 x 30 centímetres.

S'acorda subvencionar amb 100 pessetes una excursió que han de fer els nois i noies de les escoles de Palou.

Es desestima, per extemporània, una instància presentada per En Enric Mas.

Es dona compte d'una instància cursada per En Joan Prat, propietari i concessionari de l'autòmnibus que fa el servei a l'estació del Nord, demanant que es cobri directament per empleats municipals el cànon de 0.05 pessetes que percebeix l'Ajuntament. Es desestima per dictamen de la Comissió d'Hisenda.

El senyor Pagès demana a la presidència si el senyor Prat ha fet efectiva la multa que se li imposà, contestant-se-li que ha pagat l'import defraudat i que el dia 30 farà efectiva la multa.

S'acorda pavimentar el carrer de Maspons. Els tres principals propietaris del carrer hi estan conformes tot i que és més car que l'empedrat.

El senyor Pagès diu que en primer lloc no està conforme amb el contracte presentat per la casa constructora, perquè aquesta no dona cap garantia, i en segon lloc que creu que no és una obra d'urgència perquè es faci sense que la quantitat a gastar consti en el pressupost actual, gravant el pressupost vinent amb aquesta quantitat.

Per aquest motiu els senyors Pagès i Estrada voten contra el projecte de pavimentació.

El senyor Montañà demana en quina forma es demanà el permís d'unes obres que es fan en una casa del carrer de Sant Roc.

El senyor Busquets contesta que s'ha donat compte de que s'han excedit del que es demanava en el permís, ja que es tractava d'un

senzill arreglo i ara es troben que fins apoen la casa.

El mateix senyor proposa que s'obri un expedient per a depurar les responsabilitats en què hagin incorregut els empleats municipals que manifestament deixen en abandó les coses que atanyen a la ciutat.

El senyor Montañà està conforme que s'obri un expedient, però demana amb gran energia que es dissolgui la comissió de Foment per la seva falta d'actuació i que es reorganitzi de nou.

El senyor Busquets proposa no obrar amb violència, sinó invitar els consellers que componen la Comissió de Foment i demanar-los que posin els seus càrrecs a disposició de l'Alcaldia. Així s'aprova.

El senyor Estrada, membre de la Comissió de Foment, diu que fa molt de temps que no està conforme amb la manera de fer de la comissió i que, per tant, no té cap classe de reparo en posar el càrrec a la disposició de la Presidència, com així ho fa.

S'aproven qualques comptes a pagar.

El senyor Estrada demana que es dongui una relació detallada de totes les despeses que importaran les obres que s'estan efectuant a la Casa de la Ciutat.

El senyor Pagès demana que s'investigui el què hi ha de cert referent a una instal·lació exterior de corrent elèctrica al voltant de la casa Estabanell i Pahisa que ofereix un perill per al transeünt i s'estranya no se n'hagi demanat el corresponent permís.

El senyor Montañà diu que en el nou pla per a dotar d'Instituts a Catalunya se n'atorgaran a Mataró, Vilafranca, Badalona, Vilanova i Sabadell, sense que hi figuri Granollers. Demana que, tenint en compte la gestió importantíssima que ha fet l'Ajuntament a profit de l'ensenyança, una vegada més es prengui una resolució ferma d'intervenir prop de la Generalitat o de l'Estat perquè sigui concedit a Granollers l'Institut.

El senyor Pagès abunda en el mateix criteri.

El senyor Montañà diu que en la propera sessió portarà una relació dels exàmens que s'han efectuat a l'Escola de Segona Ensenyança.

S'acorda que el divendres, dia 21, es reunixi l'Ajuntament, en sessió privada, a les nou de la nit, per a nomenar una Comissió que es desplaçi a Madrid per a fer els treballs necessaris per la creació d'un Institut a Granollers.

S'acorda pagar les despeses d'instal·lació d'una exposició que deu fer-se a l'Escola Municipal del Treball, que ascendeixen aproximadament a 250 pessetes.

S'acorda fer confeccionar un trajo d'istiu al Conserge de l'Escola de Segona Ensenyança. S'aixeca la sessió a les nou tocases.

Envelats Artístics

de Festa Major

Robes de Fantasia : Luxoses Catifes

La Enveladora

★ del Vallès ★

(CASA XATO GRAN)

PREUS LIMITATS

Demanen pressupostos

Josep Umbert, 69

GRANOLLERS

Fàbrica de Gaseoses i Sifons

Clotet

GRANOLLERS

Plaça Guimerà, 20: Telèf. 74

AIGUES ESTERILITZADES
segons el procediment científic de més eficàcia

☆☆ OZONO ☆☆

DEMANEU A TOT ARREU EL

Sifon CLOTET

EXTRA - ESTERILITZAT

Unic concessionari de les cases

Stat. Anònima DAMM

i Orange Crush S. A. E.

Acadèmia de Granollers

Director: Manuel Masjuan

Primera ensenyança

Nens i nenes des de quatre anys

Batxillerat

Comerç

Idiomes

Ensenyaments especials

Carrer de Blasco Ibáñez (abans Lliri), 8

GRANOLLERS

Després d'un bon dinar
I sempre i a totes hores...

Anís Picarol

Demaneu-lo a tot arreu

Fàbrica:

FRANCESC VENTURA

Plaça Maluquer i Salvador, 25

Telèfon 75

Granollers

Bar Rosquellas Cafè

(Antiga Casa Jaumet, del Lladoner)

Begudes i Refrescos

Servei de Menjars

Articles de qualitat

Polidesa en el tracte

Taller de FUSTERIA de BOI ROSQUELLAS

Prim, 334

GRANOLLERS

Telèfon 39

Centre d'Específics

Farmàcia

Artur Gasset

Granollers

Cafè del Centre Radical

Francesc Bach

LICORS DE TOTES CLASSES

Carrer de Maspons

GRANOLLERS